

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 27.02.1980, sp. zn. 2 To 5/80, ECLI:CZ:NS:1980:2.TO.5.1980.1

Číslo: 58/1981

Právní věta: Podanie obvineného adresované Kancelárii prezidenta ČSSR, ktorým sa sťažuje na nesprávnosť rozhodnutia súdov o jeho žiadosti o prepustenie z väzby a ktorým sa domáha, aby bol z väzby prepustený, nemožno považovať za žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu v zmysle § 72 odst. 2 Tr. por., o ktorej by musel príslušný súd znovu rozhodnúť.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 27.02.1980

Spisová značka: 2 To 5/80

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Trvání vazby, Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 72 odst. 1
§ 72 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58/1981 sb. rozh.

Podanie obvineného adresované Kancelárii prezidenta ČSSR, ktorým sa sťažuje na nesprávnosť rozhodnutia súdov o jeho žiadosti o prepustenie z väzby a ktorým sa domáha, aby bol z väzby prepustený, nemožno považovať za žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu v zmysle § 72 odst. 2 Tr. por., o ktorej by musel príslušný súd znovu rozhodnúť.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 27. 2. 1980 sp. zn. [2 To 5/80](#).)

Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol uznesením z 18. decembra 1979 sp. zn. 2 T 22/79 podľa § 72 odst. 2 Tr. por. žiadosť obvineného J. Š. o prepustenie z väzby na slobodu.

Najvyšší súd SSR zrušil na základe sťažnosti obvineného J. Š. podľa § 149 odst. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa.

Z odôvodnenia:

Z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. decembra 1979 sp. zn. 2 T 22/79 vyplýva, že súd

prvého stupňa na hlavnom pojednávaní zamietol podľa § 72 odst. 2 Tr. por. žiadosť obvineného J. Š. o prepustenie z väzby na slobodu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že obvinený sa obrátil so sťažnosťou na Kanceláriu prezidenta ČSSR, v ktorej o. i. žiadal o prepustenie z väzby na slobodu. Tvrdil, že sa nedopustil trestnej činnosti, a preto je nevinne vo väzbe. Pri odročení hlavného pojednávania krajský súd rozhodoval o uvedenej žiadosti a dospel k záveru, že dôvody väzby podľa § 67 písm. a), b), c) Tr. por. naďalej trvajú. Poučil zároveň obvineného tak, že proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa je prípustná sťažnosť, ktorú treba podať do troch dní od oznámenia uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený v zákonnej lehote sťažnosť. V odôvodnení sťažnosti uviedol, že skutočnosti, na ktorých je založené jeho trestné stíhanie, sú umele vykonštruované a nepravdivé.

Najvyšší súd SSR z podnetu tejto sťažnosti preskúmal podľa § 147 odst. 1 písm. a), b) Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil chyby tohto konania.

Krajský súd považoval mylne sťažnosť obvineného z 29. októbra 1979, adresovanú Kancelárii prezidenta ČSSR, za žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 72 odst. 2 Tr. por.

Podľa § 59 odst. 1 Tr. por. podanie sa posudzuje vždy podľa svojho obsahu, aj keď je nesprávne označené.

Podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, telegraficky alebo ďalekopisom. Podanie treba zásadne adresovať orgánu, ktorý je príslušný o ňom rozhodovať, prípadne urobiť o ňom iné opatrenie. Hoci to zákon výslovne neuvádza, vyplýva to z povahy veci a z tých ustanovení Trestného poriadku, ktoré pri niektorých podaniach ustanovujú výnimky z tohto pravidla (porov. napr. § 60 odst. 4, § 143 odst. 1, § 248 odst. 1 Tr. por. a. i.).

Obvinený adresoval svoje podanie z 29. 10. 1979 označené ako „sťažnosť“ Kancelárii prezidenta ČSSR. Sťažoval sa v ňom na celý postup všetkých orgánov činných v trestnom konaní, okrem iného aj na to, že nebol prepustený z väzby. Podanie bolo postúpené predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici s tým, aby sa naň prihliadlo ako na súčasť obhajoby obvineného. Podľa obsahu bolo podanie možno považovať aj za žiadosť o prepustenie z väzby, táto žiadosť však nebola adresovaná príslušnému orgánu, t. j. súdu, ale štátnemu orgánu na trestnom stíhaní nezúčastnenému, a preto toto podanie nemožno považovať za podanie v zmysle Tr. por. a za žiadosť v zmysle § 72 odst. 2 Tr. por.

Za danej situácie mal súd prvého stupňa v súvislosti s odročením hlavného pojednávania 18. decembra 1979 na neurčito v súlade s ustanovením § 72 odst. 1 Tr. por. iba skúmať, či dôvody väzby ešte trvajú. Keďže nezistil, že dôvody väzby odpadli, pri nedostatku žiadosti obvineného v uvedenom štádiu konania o prepustenie z väzby na slobodu nemal o väzbe rozhodovať.